ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ੁਕਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ.

ਬਨਾਮ

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ.

ਨਵੰਬਰ 28, 2023

(2023 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3618)

[ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨੁੱਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ:

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਖ਼ਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਐੱਸ.ਐੱਸ. 239-240 - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ-ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਹੱਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ:

ਫੜਿਆ ਗਿਆ: ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਯੂ/ਐੱਸਐੱਸ। 448, 454 ਅਤੇ 380 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਐਫਆਈਆਰ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ, ਯੋਗ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 14, 23, 24]

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਐੱਸ.ਐੱਸ. 239-240 - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ-ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ - ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਗੁਣ:

ਹੋਲਡ: ਜੇਕਰ ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਵੇਗੀ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 'ਭਾਰੀ' ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪਰਾ 18, 25]

ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਕੁਮਾਰ, (1994) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 142: [1994] 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 1008 ਸੀਮਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ।

ਅਜੋਏ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ। (2009) 14 ਐੱਸਸੀਸੀ 115: [2009] 4 ਐੱਸਸੀਆਰ 515; ਰੂਮੀ ਧਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, (2009) 6 ਐੱਸਸੀਸੀ 364: [2009] 5 ਐੱਸਸੀਆਰ 553; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਨ ਸੁਰੇਸ਼ ਰਾਜਨ, (2014) 11 ਐੱਸਸੀਸੀ 709: [2014] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 135; ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ, (1977) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 39: [1978] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 257; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੇ ਸਮਾਲ, (1979) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 4: [1979] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 229; ਸਟਰੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਐਨ ਚੋਰਡੀਆ, (1989) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 715: [1989] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 560; ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਬਨਾਮ ਜਤਿੰਦਰ ਬੀ ਬੀਜੇਆ, (1990) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 76: [1990] 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 633; ਦਿਲਾਵਰ ਬੀ ਕੁਰਾਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2002) 2 ਐੱਸਸੀਸੀ 135: [2002] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 75; ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੇ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐਨਸੀਟੀ ਸਰਕਾਰ), (2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 605: [2009] 13 ਐਸਸੀਆਰ 230; ਅਮਿਤ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ, (2012) 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 460: [2012] 7 ਐੱਸਸੀਆਰ 988; ਦਿਨੇਸ਼ ਤਿਵਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2014) 13 ਐੱਸਸੀਸੀ 137: [2014] 8 ਐੱਸਸੀਆਰ 207; ਦੀਪਕਭਾਈ ਜਗਦੀਸ਼ਚੰਦਰ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2019) 16 ਐੱਸਸੀਸੀ 547: [2019] 6 ਐੱਸਸੀਆਰ 701; ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐਨਸੀਟੀ) ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬਾਂਸਲ, (2020) 2 ਐੱਸਸੀਸੀ 290: [2019] 17 ਐੱਸਸੀਆਰ 1155; ਕੇਪੀ ਰਾਘਵਨ ਬਨਾਮ ਐਮਐਚ ਅੱਬਾਸ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 740: 1967 ਏਆਈਆਰ 740; ਅਲਮੋਹਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, (1969) 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 520: [1969] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 520; ਸੱਜਣ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, (2010) 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 368: [2010] 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 368; ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਸਿੰਘ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਿੰਘ ਰਾਓ, 2023 ਆਈਐਨਐਸਸੀ 894 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2023 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.3618।

2017 ਦੇ ਸੀਐੱਨ ਨੰਬਰ 4929 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 02.08.2017 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਲਾਲ, ਪ੍ਰਮੋਦ ਤਿਵਾੜੀ, ਵਿਵੇਕ ਤਿਵਾੜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਦੂਬੇ, ਡਾ: ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ। ਆਦਰਸ਼ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੱਲਵੀ ਕੁਮਾਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਹਿਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨੁੱਲਾਹ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 02.08.2017 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਇੰਪੱਗਡ ਜਜਮੈਂਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹਾਈ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ) ਕੇਸ ਯੂ/ਐੱਸ 482/378/407 ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. 2017 ਦਾ ਨੰਬਰ 4929, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਲਖਨਊ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 02.06.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸਲ ਪ੍ਰਿਜ਼ਮ:

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 2 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਰ2" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇੱਕ ਹਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਘਰ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। 29.06.2011 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ. ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਰ 2 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕੰਧ ਤੋੜ ਕੇ ਕਣਕ (ਏ.ਪੀ.ਐਲ.), ਸੇਲ ਦੀ ਰਕਮ, ਕਰੀਬ 21,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ, ਸਟਾਕ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸਾਮਾਨ, ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਜਿਸਟਰ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਦੋ-ਦੋ ਰੁਪਏ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਵ੍ਹੀਲਰ ਬੇਅਰਿੰਗ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਯੂਪੀ32ਬੀX2356 ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਜ਼ਰਤਗੰਜ ਪੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਆਰ2 ਫਾਈਲਿੰਗ ਹੋਈ। 2011 ਦਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 341 ਮਿਤੀ 01.07.2011 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਫਆਈਆਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 448, 454 ਅਤੇ 380 ਦੇ ਤਹਿਤ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈਪੀਸੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ:

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ (ਇਲਜ਼ਾਮ) ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਫਜ਼ੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਏ2") ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੁਪਰਾ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰ2, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ 31.05.2011 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੱਖਣੀ, ਲਖਨਊ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ.104/2011 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 24.11.2005 ਦੇ ਇੱਕ ਅਖੌਤੀ 'ਮੇਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਆਫ ਟੇਨੈਂਸੀ' 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਕਤ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ' ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਲ 2005 ਦੇ 'ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ' ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਝੂਠ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

ਸੀ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੀਆਰਪੀਸੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ।

6. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰ 2 ਦੁਆਰਾ 01.07.2011 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 448, 454 ਅਤੇ 380 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਰ 2 ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ 2011 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੰ. 189 ਮਿਤੀ 07.08.2011 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ 448, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰ 2 ਨੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 144 ° ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਧੀਕ ਸਿਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (ਪਹਿਲਾ), ਲਖਨਊ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2012 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 01 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 09.08.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ2 ਨੇ 2012 ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 125 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ 14.12.2012 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

7. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 'ਤੇ 07.08.2011 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ ਯੂ/ਐੱਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4827, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। 2012 ਦੇ 482/378/407 ਨੰ.-2413, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 10.04.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

8. ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 18.12.2014 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ) ਸ. ਦੱਖਣੀ, ਲਖਨਊ ਫੁਟਕਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 540031 ਸੀ/2012, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 340, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 463, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 10.04.2014 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 16.01.2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2011 ਦੇ ਕੇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 368 ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲਖਨਊ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 18.12.2014 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਦੱਖਣ, ਲਖਨਊ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

10. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 18.12.2014 ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰ 2 ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 02.06.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਕੇਸ ਯੂ/ਐੱਸ 482/ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। 378/407 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. 2017 ਦਾ ਨੰਬਰ 4929, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਪਗਡ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 448, 454 ਅਤੇ 380, ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਮੁਢਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ 380, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰ 2 ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੈਦ (ਧਾਰਾ 454, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਆਦਿ (ਧਾਰਾ 380, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲੁਕਵੀਂ ਘਰ-ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਘਰ ਤੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ2 ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇਕਸਾਰ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ:

12. ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਮਪੱਗਡ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ:

13. ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਰ2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ:

14. ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰੁਪਿਆ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ 'ਮੈਮੋਰੰਡਮ' 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰ2 ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਆਰ2 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ 380, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 448 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਰ2 ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਆਰ2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਏ2 ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਰ2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਲਖਨਊ ਦਾ 02.06.2017 ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ. ਹੁਣ, ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ.

15. ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ-ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੇਸ ਹੈ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 239-240°, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 24510, ਸੀਆਰਪੀਸੀ (ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ-ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ), ਨਾਲ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 227-228", ਸੀਆਰਪੀਸੀ, ਜੋ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

16. ਜਦੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਨੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 245, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਜੋਏ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ, (2009) 14 ਐਸਸੀਸੀ 115 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ:

'19. ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 238 ਅਤੇ 239 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 244 ਅਤੇ 245 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ., ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਰਗੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ।

20. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਪੜਾਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 239 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ

ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਅਤੇ

ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।

ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ,

ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ, ਉਹ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ

ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਹੈ

ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਸਬੂਤ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

Xxx

2212, ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਵਾਰੰਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਮੌਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ, ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

23. ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 244 ਅਤੇ 245 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 244(1) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 244(2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ।

24. ਹੁਣ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 245(1) ਅਤੇ 245(2) ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 245(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 244 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ 245 (1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

25. ਧਾਰਾ 245(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਭਾਵ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 245(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 244 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 245(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ "ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ" ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। Xxx

36. ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 245(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 244(1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸ.ਐਨ. ਵਿੱਚ. ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. [(1971) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 239: 1971 ਐੱਸਸੀਸੀ (ਕ੍ਰਾਈ) 446], ਲੁਈਸ ਡੀ ਪੀਡੇਡੇ ਲੋਬੋ ਬਨਾਮ ਮਹਾਦੇਵ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਪਰੂਲੇਕਰ [1984 ਕ੍ਰਾਈ ਐੱਲ.ਜੇ. 513 (ਬੀਓਐੱਮ)] ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਮੋਹਨ ਮਲਹੋਤਰਾ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐੱਮ. ਅਬਦੁਲ ਸਲਾਮ [1994 ਕ੍ਰਾਈ ਐੱਲਜੇ 1555 (ਕੇਈਆਰ)] ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਟੀ. ਥਾਮਸ, ਬਤੌਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 245 (2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਮੁਹੰਮਦ. ਸ਼ੈਰਿਫ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਸਾਹਿਬ [ਏਆਈਆਰ 1928 ਐੱਮਏਡੀ 129 (1)), ਗੋਪਾਲ ਚੌਹਾਨ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆ [1979 ਕ੍ਰਾਈ ਐੱਲਜੇ 446 (ਐਚਪੀ)] ਵਿੱਚ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ।

37. ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 245(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 244(1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

17. ਧਾਰਾ 239-240, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਕੁਮਾਰ, (1994) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ:

6. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪਰਾਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਸਨ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਅਤੇ 240 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 239 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਲਟ. ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 240 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

7. ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 240 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰੋਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 240 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 239 ਅਤੇ 240 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

8. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਅਤੇ 240 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਧਾਗੇ ਵਾਲੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ: ਪਹਿਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਹੜੱਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

18. ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੰਭ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਪਾਏਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ। ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਪੈਰਾ 7 ਬੇਲੋੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੇਤੰਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ (ਐੱਸਯੂਪੀਆਰਏ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਪੂਰਵਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸੜਕ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ

19. ਰੂਮੀ ਧਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 364 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 239, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੱਜ ਨੂੰ... ਹਰੇਕ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕੇਸ

ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

20. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਨ ਸੁਰੇਸ਼ ਰਾਜਨ, (2014) 11 ਐੱਸਸੀਸੀ 709 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ 239, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ 228, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੀਲਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ, (1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 39; ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੇ ਸਮਾਲ, (1979) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 4; ਸਟਰੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਐਨ ਚੋਰਡੀਆ, (1989) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 715; ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਬਨਾਮ ਜਤਿੰਦਰ ਬੀ ਬੀਜੇਆ, (1990) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 76; ਦਿਲਾਵਰ ਬੀ ਕੁਰਾਨੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2002) 2 ਐੱਸਸੀਸੀ 135; ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੇ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐਨਸੀਟੀ ਸਰਕਾਰ), (2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 605; ਅਮਿਤ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ, (2012) 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 460; ਦਿਨੇਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2014) 13 ਐੱਸਸੀਸੀ 137; ਦੀਪਕਭਾਲ ਜਗਦੀਸ਼ਚੰਦਰ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2019) 16 ਐੱਸਸੀਸੀ 547; ਅਤੇ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐਨਸੀਟੀ) ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਚਰਨ ਬਾਂਸਲ, (2020) 2 ਐੱਸਸੀਸੀ 290. ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੇ ਸਮਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ), ਕੇਪੀ ਰਾਘਵਨ ਬਨਾਮ ਐਮਐਚ ਅੱਬਾਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 740 ਅਤੇ ਅਲਮੋਹਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, (1969) 2 ਐਸਸੀਆਰ 520, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

10. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

(1) ਇਹ ਕਿ ਜੱਜ ਕੋਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣ ਅਤੇ ਤੋਲਣ ਦੀ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ

(2) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

(3) ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਇਹ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੱਜ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡਾਕਖਾਨੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਖ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ, ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆਦਿ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।'

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

21. ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ... ਜੇ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ। ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ।"

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੱਜਣ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 368 ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ' ਕੀ ਹੈ, ਦੀਪਕਭਾਈ ਜਗਦੀਸ਼ਚੰਦਰ ਪਟੇਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ... ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।'

22. ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪਸਿੰਘ ਕਿਸ਼ੋਰਸਿੰਘ ਰਾਓ, 2023 ਆਈਐਨਐਸਸੀ 8944, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ:

'7. ਇਹ ਤਿੱਖਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਕਾਫੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਕੋਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ

ਦਿੰਦੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

9. ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ. ਸੀਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਇਰਾਦਾ। ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 1.0 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

10. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥ ਹਨ, ਉਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ.... XXX

11. ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਛੁਡਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਕਰੋੜ ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਲੇਖ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਅਧੀਨਗੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ।

12. ਚਾਰਜ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ-ਨਜ਼ਰ ਕੇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਟੈਸਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੋਮ ਨਾਥ ਥਾਪਾ, (1996) 4 ਐਸਸੀਸੀ 659 ਅਤੇ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਸੋਨੀ, (2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 338 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗੀ।'

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਂ

ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ... ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ. ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲਾ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਬੇਲੋੜੀ ਘੜੀਸਣ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਲਾਇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖ਼ਲ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਊ ਵਿਵ 'ਤੇ ਸੈਨਟੀਨਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ।

24. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਨਿਜੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ(ਜ਼) ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

25. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਬਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀਮਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ..... ਸ਼ਾਇਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

**ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

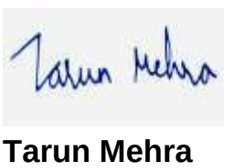

**Tarun Mehra**

**Advocate**